

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 21 martie 2014 și deciziei Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, declarat de avocatul Valeriu Seminciuc, în numele inculpatului

Negrescu Ruslan Gheorghe, născut la 13 septembrie 1992, originar și locuitor al s. Caracui, r-nul Hîncești, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:

1) prin sentința Judecătoriei Hîncești din 26 octombrie 2011, în baza art. 186 alin. (4), 90 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani;

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>27 decembrie 2013 – 21 martie 2014,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>30 aprilie – 17 decembrie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>19 martie – 29 aprilie 2015;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 21 martie 2014, Negrescu Ruslan a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începînd din 21 martie 2014.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Vozneac Ion, dar în privința lui hotărîrile judecătorești nu se contestă.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că în noaptea de 29 spre 30 septembrie 2012, Vozneac Ion și Negrescu Ruslan, ora exactă nu a fost stabilită, aflîndu-se în s. Caracui, r-nul Hîncești, în stradă, împreună cu o altă persoană în privința căreia a fost deznunțată cauza, din intenții huliganice, fără motiv, încălcînd grosolan

ordinea publică, cu obrăznicie deosebită, în prezența altor persoane, urmărind manifestarea bravurii și forțe grosolane, intenționat, au aplicat lui Valentin Guțuleac, Veronica Țugui și Olga Taras multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și diferite părți ale corpului, cauzându-le vătămări corporale neînsemnate.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că Vozneac l-a împins și el întâmplător l-a lovit cu cotul pe Guțuleac, dar nu intenționat.

Însă, vina inculpatului a fost dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Guțuleac Valentin declarat că inculpații erau serviți și, prin lovitură, el a fost trântit jos. A fost lovit cu piciorul în piept, fără ai spune ceva. Vozneac l-a lovit de mai multe ori.

Partea vătămată Țugui Veronica a declarat că a primit o lovitură în piept de la Vozneac. A venit și Negrescu Ruslan care a lovit-o în burtă. Guțuleac a vrut să o ferească și Ruslan l-a lovit cu capul.

Partea vătămată Taras Olga a declarat că a văzut că Guțuleac este bătut de Vozneac. Ea la fel a fost lovită de mai multe ori.

Martorul Taras Victor a declarat că a văzut cum Vozneac Nicolae a lovit cu piciorul în Țugui Veronica și Guțuleac Valentin.

Vina inculpatului a fost dovedită și prin următoarele probe:

raportul de examinare medico-legală nr. 384 din 01.10.2012 și raportul de expertiză medico-legală nr. 110 D din 05.04.2013, că la Guțuleac Valentin au fost depistate escoriații a frunții pe dreapta, regiunea omoplatului drept, plagă a bărbiei, care puteau fi provocate de acțiunea unor obiecte dur contondente, ce nu sunt caracteristice căderii propriului corp, și care se califică ca vătămări corporale neînsemnate;

raportul de examinare medico-legală nr. 387 din 01.10.2012 și raportul de expertiză medico-legală nr. 111 D din 05.04.2013, că la Țugui Veronica au fost depistate escoriații a regiunii zigomatice pe dreapta și abdomen pe stînga, care puteau fi provocate de acțiunea unor obiecte dur contondente, ce nu sunt caracteristice căderii propriului corp, și care se califică ca vătămări corporale neînsemnate;

raportul de expertiză medico-legală nr. 260-d din 24.10.2012, că la Taras Olga au fost depistate echimoze a antebrațului mîinii drepte, brațului mîinii stîngi, coapsa stîngă, antebrațului mîinii stîngi, care puteau fi provocate de acțiunea unor obiecte dur contondente, ce nu sunt caracteristice căderii propriului corp, și care se califică ca vătămări corporale neînsemnate;

procesul-verbal de confruntare dintre Vozneac Ion și partea vătămată Taras Olga din 18.10.2013;

procesul-verbal de confruntare dintre Vozneac Ion și partea vătămată Guțuleac Valentin din 23.10.2013.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșit de mai multe persoane.

Instanța a exclus din învinuire indicele calificativ „cinism deosebit”, dat fiind că nu și-a găsit confirmare.

Totodată, instanța a respins declarațiile de nevinovăție a inculpatului, or, părțile vătămate Guțuleac Valentin și Țugui Veronica au afirmat cu certitudine că acesta le-a aplicat lovituri.

Instanța a respins și declarațiile inculpatului Vozneac Ion, că nu l-a văzut pe inculpatul Negrescu Ruslan să aplice lovituri părților vătămate, deoarece acestea sunt combătute de probele administrate.

Declarațiile părții vătămate Taras Olga, precum că nu a fost lovită de către inculpați ci de către Ciupercă Grigore, pe toți îi iartă, sunt date cu scopul ca inculpații să evite răspunderea penală, deoarece contravin circumstanțelor cauzei.

Incidentul în cauză a avut loc în stradă, în apropiere de bar, în prezența mai multor persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, că la locul de trai inculpatul este caracterizat satisfăcător, anterior a fost judecat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, că infracțiunea a fost săvârșită în stare de ebrietate, concluzionând că Instanța a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare.

Anterior, inculpatul a fost condamnat la 26.10.2011 de Judecătoria Hîncești, în baza art. 186 alin. (4), 90 Cod penal și la 12.08.2013 de către Judecătoria Hîncești, în baza art. 188 alin. (3) lit. c), 85 Cod penal la 12 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Ultima sentința a fost atacată cu apel și nefiind definitivă.

Astfel, la data pronunțării sentinței în cauză, instanța de fond este în imposibilitate de a stabili stare de recidivă, conform art. 34 Cod penal, precum și a cumula pedeapsa numită prin sentința judecătorei Hîncești din 12.08.2013, dat fiind că această sentință nu este definitivă și irevocabilă.

Chestiunea nominalizată urmează a fi soluționată după definitivarea sentinței, în conformitate cu prevederile art. 469 alin. (11) CPP.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat.

Apelantul a indicat că nu a participat la comiterea infracțiunii și nu sunt probe ce dovedesc vina lui, că Guțuleac V. nu a confirmat că el l-a lovit, că Taras O. a declarat că a fost lovită de Ciupercă G., iar declarațiile lui Tugui V. sunt divergente.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond, cercetînd totalitatea probelor administrate prin prisma prevederilor art. 101 CPP, corect și legal a încadrat acțiunile lui inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. b), c) CP, axîndu-se la adoptarea soluției sale pe probe administrate și anume:

declarațiile părților vătămate Guțuleac Valentin și Taras Olga;

declarațiile părții vătămate Țugui Veronica, că a primit o lovitură în piept de la Vozneac Ion. A venit și Negrescu Ruslan care a lovit-o în burtă. Guțuleac Valentin a vrut să o ferească și Negrescu Ruslan l-a lovit cu capul.

declarațiile martorilor Taras Victor și Strelciuc Alexandru;

raportul OUP al CPR Hîncești, A. Catană, înregistrat în REI-1 sub nr. 112 din 29.01.2013;

raportul de examinare medico-legală nr. 384 din 01.10.2012 și raportul de expertiză medico-legală nr. 110 D din 05.04.2013, conform căruia, în urma examinării lui Guțuleac Valentin au fost depistate escoriații a frunții pe dreapta, regiunea omoplatului drept, plagă a bărbiei, care puteau fi provocate de acțiunea unor obiecte dur contondente, ce nu sunt caracteristice căderii propriului corp și care se califică ca vătămări corporale neînsemnate;

raportul de examinare medico-legală nr. 387 din 01.10.2012 și raportul de expertiză medico-legală nr. 111 D din 05.04.2013, conform căruia, în urma examinării lui Țugui Veronica au fost depistate escoriații a regiunii zigomatice pe dreapta și abdomen pe stînga, care puteau fi provocate de acțiunea unor obiecte dur contondente, ce nu sunt caracteristice căderii propriului corp, și care se califică ca vătămări corporale neînsemnate;

raportul de expertiză medico-legală nr. 260-d din 24.10.2012, conform căruia, în urma examinării lui Taras Olga au fost depistate echimoze a antebrăzului mîinii drepte, brațului mîinii stîngi, coapsa stîngă, antebrăzului mîinii stîngi, care puteau fi provocate de acțiunea unor obiecte dur contondente, ce nu sunt caracteristice căderii propriului corp, și care se califică ca vătămări corporale neînsemnate;

procesul-verbal de confruntare între Vozneac Ion și partea vătămată Taras Olga din 18.10.2013;

procesul-verbal de confruntare între Vozneac Ion și partea vătămată Guțuleac Valentin din 23.10.2013.

Astfel, instanța de fond corect și legal a constatat prezența în acțiunile inculpatului Negrescu Ruslan, a elementelor constitutive ale infracțiunii de huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, comis de mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) CP, lipsind careva motive întru casarea sentinței în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului.

Poziția inculpatului vis-a-vis de nerecunoașterea vinovăției este una de apărare, inventată în scopul evitării pedepsei penale meritate pentru infracțiunea comisă, or, vina lui a fost demonstrată integral prin probele administrate.

Argumentele inculpatului precum că partea vătămată Guțuleac Valentin nu a confirmat în ședința de judecată că a fost lovit de către dînsul se respinge, deoarece faptul dat a fost confirmat însuși de către partea vătămată Guțuleac Valentin. Acesta a declarat că nu ține minte de cîte ori a fost lovit de către inculpatul Negrescu Ruslan. Mai mult ca atît partea vătămată Țugui Veronica a confirmat că

în momentul cînd Negrescu Ruslan a vrut să o lovească, Guțuleac Valentin a dat-o la o parte, iar Negrescu Ruslan l-a lovit cu capul.

Faptul că partea vătămată Taras Olga a indicat că nu a fost lovită de către Negrescu Ruslan, nu poate fi considerat drept temei pentru a constata nevinovăția acestuia, or, declarațiile părții vătămate Taras Olga, la acest capitol, contravin celorlalte probe, avînd drept scop ameliorarea situației inculpatului Negrescu Ruslan. Mai mult ca atît, pătimită Taras Olga a menționat că cînd a intervenit pentru a-i despărți pe Vozneac Ion și Guțuleac Valentin, a primit mai multe lovituri, dar nu cunoaște de la cine.

Urmează a fi respinse și argumentele inculpatului că declarațiile lui Țugui Veronica, că a fost lovită de dînsul în burtă, nu sunt confirmate prin careva probe, deoarece aceste declarații sunt confirmate de către părțile vătămate Guțuleac Valentin, Taras Olga și de martorul Taras Victor.

Divergențele dintre declarațiile părții vătămate Țugui Veronica și martorul ocular Taras Victor, nu pot fi considerate influente pentru a constata că Negrescu Ruslan nu a aplicat lovituri față de părțile vătămate, or, pe parcursul cercetării judecătorești, atît martorul ocular, cît și pătimitii, au dat declarații consecvente și care coroborează între ele.

Este neîntemeiat și motivul invocat de apelant, precum că în timp ce îi despărțea, neintenționat a lovit-o pe partea vătămată Guțuleac V., astfel că acțiunile sale urmează a fi calificate ca vătămarea sănătății din imprudență, or, aceste declarații sunt combătute de declarațiile părților vătămate și ale martorilor, care au specificat că Negrescu Ruslan a aplicat loviturile cu intenție, în procesul bătăii petrecute.

La fel, sunt lipsite de suport probatoriu argumentele inculpatului Negrescu Ruslan, privind achitarea sa, or, vina acestuia a fost demonstrată integral, lipsind careva circumstanțe de fapt care ar genera pronunțarea unui act judecătoresc de achitare, sau reîncadrare a acțiunilor acestuia în baza altei norme penale.

La numirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76 și 77 CP, sancțiunea aplicată inculpatului fiind legală, întemeiată și motivată, pedeapsa aplicată fiind una corectă, echitabilă și proporțională faptelor comise de către acesta.

La numirea pedepsei fiind luate în considerație lipsa de circumstanțe atenuante, în calitate de circumstanțe agravante fiind specificat comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată, dar totodată s-a ținut cont și de personalitatea inculpatului, care nu a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, cît și de urmările prejudiciabile ale faptei comise.

Față de inculpat, echitabil a fost aplicată sancțiunea penală, privativă de libertate, aceasta fiind corespunzătoare faptelor comise, totodată, avînd în vedere scopul legii penale, care indică asupra corectării și reeducării inculpatului, nefiind întrunite condițiile de fapt și de drept la caz pentru modificarea sentinței la acest capitol.

5. Avocatul Valeriu Seminciuc a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărîrilor adoptate și dispunerea achitării inculpatului.

Recurentul a invocat că declarațiile părții vătămate Țugui Veronica nu sunt confirmate de Vozneac I., Guțuleac V., Taras Olga și și Streliciuc A.

Toți au menționat că Vozneac la lovit pe Guțuleac. Nu a văzut nimeni în afară de Țugui V. ca Negrescu sa fi lovit pe cineva.

Inculpatul a menționat că intenția lui a fost să-i desparte și să aplaneze conflictul apărut între Vozneac și Guțuleac.

Instanțele sau bazat nu pe probe și declarații dar pe presupuneri și faptul ca anterior inculpatul a fost condamnat, este caracterizat negativ, deci pe criteriile vinovății.

Din declarațiile martorilor și părților vătămate a fost dovedită nevinovăția inculpatului.

La aplicarea sentinței față de inculpat instanțele nu au ținut cont de prevederile art. 75 CP - Criteriile generale a individualizare a pedepsei, criteriile care atenuază s-au agravează vinovăția.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialelor dosarului și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rînd, conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri pentru recursul ordinar - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (pct. 5 din decizie).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete din apel, în raport cu împrejurările concrete invocate în decizia contestată, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, și care ar fi esența circumstanțelor că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea

soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, fiind totalmente omisă argumentarea ilegalității hotărîrilor contestate în acest sens, cu specificarea unor concrete erori de drept în aspectul dat (pct. 5 din decizie).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii, cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și cu referire la argumente din recursul dat, în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului, încadrarea juridică a acțiunilor lui și pedeapsa aplicată acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate Guțuleac Valentin, Țugui Veronica, Taras Olga, martorilor Taras Victor, raportul OUP al CPR Hîncești A. Catană, înregistrat în REI-1 sub nr. 112 din 29.01.2013, raportul de examinare medico-legală nr. 384 din 01.10.2012 și raportul de expertiză medico-legală nr. 110 D din 05.04.2013, raportul de examinare medico-legală nr. 387 din 01.10.2012 și raportul de expertiză medico-legală nr. 111 D din 05.04.2013, raportul de expertiză medico-legală nr. 260-d din 24.10.2012, procesul-verbal de confruntare dintre Vozneac Ion și partea vătămată Taras Olga din 18.10.2013, procesul-verbal de confruntare dintre Vozneac Ion și partea vătămată Guțuleac Valentin din 23.10.2013, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

La stabilirea pedepsei instanțele de fond și de apel just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute

vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale (v. 2, f.d. 54, 134, pct. 2, 4 din decizie).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și menționate la pct. 5 din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 2, 4, 5 din decizie), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Valeriu Seminciuc, în numele inculpatului Negrescu Ruslan Gheorghe, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 21 martie 2014 și deciziei Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 mai 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco